

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2008. december 22. *

A C-443/07. P. sz. ügyben,

Isabel Clara Centeno Mediavilla, az Európai Közösségek Bizottságának tisztviselője (lakóhelye: Sevilla [Spanyolország]),

Delphine Fumey, az Európai Közösségek Bizottságának tisztviselője (lakóhelye: Brüsszel [Belgium]),

Eva Gerhards, az Európai Közösségek Bizottságának tisztviselője (lakóhelye: Brüsszel),

Iona M. S. Hamilton, az Európai Közösségek Bizottságának tisztviselője (lakóhelye: Brüsszel),

* Az eljárás nyelve: francia.

Raymond Hill, az Európai Közösségek Bizottságának tisztviselője (lakóhelye: Brüsszel),

Jean Huby, az Európai Közösségek Bizottságának tisztviselője (lakóhelye: Brüsszel),

Patrick Klein, az Európai Közösségek Bizottságának tisztviselője (lakóhelye: Brüsszel),

Domenico Lombardi, az Európai Közösségek Bizottságának tisztviselője (lakóhelye: Brüsszel),

Thomas Millar, az Európai Közösségek Bizottságának tisztviselője (lakóhelye: London [Egyesült Királyság]),

Miltiadis Moraitis, az Európai Közösségek Bizottságának tisztviselője (lakóhelye: Wezembeek-Oppem [Belgium]),

Ansa Norman Palmer, az Európai Közösségek Bizottságának tisztviselője (lakóhelye: Brüsszel),

Nicola Robinson, az Európai Közösségek Bizottságának tisztviselője (lakóhelye: Brüsszel),

François-Xavier Rouxel, az Európai Közösségek Bizottságának tisztviselője (lakóhelye: Brüsszel),

Marta Silva Mendes, az Európai Közösségek Bizottságának tisztviselője (lakóhelye: Kraainem [Belgium]),

Peter van den Hul, az Európai Közösségek Bizottságának tisztviselője (lakóhelye: Tervuren [Belgium]),

Fritz Von Nordheim Nielsen, az Európai Közösségek Bizottságának tisztviselője (lakóhelye: Charlottenlund [Dánia]),

Michaël Zouridakis, az Európai Közösségek Bizottságának tisztviselője (lakóhelye: Sint Stevens Woluwe [Belgium]),

(képviselek őket: G. Vandersanden és L. Levi ügyvédek)

fellebbezőknek,

a Bíróság alapokmányának 56. cikke alapján 2007. szeptember 21-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselek: J. Currall és H. Krämer, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselek: M. Arpio Santacruz és M. Bauer, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, J.-C. Bonichot, J. Makarczyk, P. Kūris és C. Toader (előadó) bírák,

főtanácsnok: E. Sharpston,
hivatalvezető: M.-A. Gaudissart egységvezető,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2008. június 19-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2008. szeptember 4-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- ¹ Fellebbezésükben I. C. Centeno Mediavilla, D. Fumey, E. Gerhards, I. M. S. Hamilton, R. Hill, J. Huby, P. Klein, D. Lombardi, T. Millar, M. Moraitis, A. N. Palmer, N. Robinson, F.-X. Rouxel, M. Silva Mendes, P. van den Hul, F. Von Nordheim Nielsen és M. Zouridakis az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának a T-58/05. sz., Centeno Mediavilla és társai kontra Bizottság ügyben 2007. július 11-én hozott ítéletének (EBHT 2007., II-2523. o.; a továbbiakban: megtámadott ítélet) megsemmisítését kérik, amelyben az Elsőfokú Bíróság elutasította a fellebbezőknek az őket kinevező határozatok (a továbbiakban: vitatott határozatok) azon része ellen benyújtott keresetét, amely a fellebbezők besorolási fokozatát az Európai Közösségek – 2004. március 22-i 723/2004/EK, Euratom tanácsi rendelttel (HL L 124., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 2. kötet, 130. o.) módosított – tisztviselői személyzeti szabályzatának (a továbbiakban: személyzeti szabályzat) átmeneti rendelkezései szerint állapította meg.

Jogi háttér

- ² A 723/2004 rendelet 2004. május 1-jén lépett hatályba.

- 3 A személyzeti szabályzat XIII. melléklete 2. cikkének (1) bekezdése rögzíti az Európai Közösségek tisztviselői személyzeti szabályzatának 2004. április 30-ig hatályos változata (a továbbiakban: régi személyzeti szabályzat) szerinti besorolási fokozatok és a személyzeti szabályzat szerinti besorolási fokozatok közötti átváltás módját. Az átváltás módját a következő táblázat tartalmazza:

Korábbi besorolási fokozat	Új (időközi) besorolási fokozat	Korábbi besorolási fokozat	Új (időközi) besorolási fokozat	Korábbi besorolási fokozat	Új (időközi) besorolási fokozat	Korábbi besorolási fokozat	Új (időközi) besorolási fokozat
A1	A*16						
A2	A*15						
A3/LA3	A*14						
A4/LA4	A*12						
A5/LA5	A*11						
A6/LA6	A*10	B1	B*10				
A7/LA7	A*8	B2	B*8				
A8/LA8	A*7	B3	B*7	C1	C*6		
		B4	B*6	C2	C*5		
		B5	B*5	C3	C*4	D1	D*4
				C4	C*3	D2	D*3
				C5	C*2	D3	D*2
						D4	D*1

4 A személyzeti szabályzat 5. cikkének (5) bekezdése előírja:

„Az azonos csoportba tartozó tisztviselőkre azonos felvételi és szolgálati előmeneteli feltételek vonatkoznak.”

5 A személyzeti szabályzat 7. cikkének (1) bekezdése kimondja:

„A kinevezésre jogosult hatóság kizárólag a szolgálat érdekei szerint eljárva és állampolgárságra való tekintet nélkül kinevezéssel vagy áthelyezéssel osztja be az egyes tisztviselőket a saját besorolási osztályukon vagy szolgálatukon belüli besorolási fokozatuknak megfelelő beosztásba.”

6 A személyzeti szabályzat 10. cikke, amelynek tartalma megegyezik a régi személyzeti szabályzat 10. cikkével, kimondja, hogy az intézmények és azok személyzeti bizottságainak képviselőiből álló személyzeti szabályzati bizottsággal „a Bizottság konzultál a személyzeti szabályzat felülvizsgálatára irányuló bármely javaslattal kapcsolatban.”

7 A személyzeti szabályzat 31. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„(1) A kiválasztott jelölteket kinevezik a csoportnak az általuk teljesített versenyvizsgáról szóló hirdetményben megnevezett besorolási fokozatába.”

- 8 A személyzeti szabályzat „A Községek tisztviselőire alkalmazandó átmeneti intézkedések” elnevezésű XIII. mellékletének 1. cikke előírja:

„(1) A 2004. május 1-jétől 2006. április 30-ig tartó időszakra a személyzeti szabályzat 5. cikkének (1) és (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

»1. A személyzeti szabályzat hatálya alá tartozó beosztásokat, a vonatkozó feladatok természetére és fontosságára tekintettel négy – A*, B*, C* és D* – besorolási osztályba sorolják, rang szerint csökkenő sorrendben.

2. Az A* besorolási osztály tizenkét, a B* besorolási osztály kilenc, a C* besorolási osztály hét, a D* besorolási osztály pedig öt besorolási fokozatot tartalmaz.«

(2) A felvétel napjára való hivatkozást a szolgálatba lépés napjára való hivatkozásként kell értelmezni.”

- 9 A személyzeti szabályzat XIII. mellékletének 12. cikke kimondja:

„(1) 2004. május 1-je és 2006. április 30. között a személyzeti szabályzat 31. cikke (2) és (3) bekezdésében az AST és AD csoport besorolási fokozataira való hivatkozást a következőképpen kell megtenni:

– AST 1–AST 4: C*1–C*2 és B*3–B*4,

– AD 5–AD 8: A*5–A*8,

– AD 9, AD 10, AD 11, AD 12: A*9, A*10, A*11, A*12.

(2) Azon tisztviselők esetében, akiket a 2004. május 1-je előtt közzétett versenyvizsgák alapján kialakult, az alkalmas pályázókat tartalmazó jegyzékről vettek fel, a személyzeti szabályzat 5. cikkének (3) bekezdését nem kell alkalmazni.

(3) Azokat a tisztviselőket, akiket 2006. május 1-je előtt vettek fel az alkalmas pályázók jegyzékére, és akiket 2004. május 1-je és 2006. április 30. között vettek fel:

– a versenyvizsgán közölt [helyesen: a versenyvizsga-kiírásban közzétett] besorolási fokozatba sorolják be, amennyiben a jegyzéket az A*, B* vagy C* besorolási osztályhoz állították össze;

– a következő táblázatnak megfelelően sorolják be, amennyiben a jegyzéket az A, LA, B vagy C besorolási osztályhoz állították össze:

A versenyvizsga szerinti besorolási fokozat	A felvétel szerinti besorolási fokozat
A8/LA8	A*5
A7/LA7 és A6/LA6	A*6
A5/LA5 és A4/LA4	A*9
A3/LA3	A*12
A2	A*14
A1	A*15
B5 és B4	B*3
B3 és B2	B*4
C5 és C4	C*1
C3 és C2	C*2"

A jogvita előzményei

- 10 2001. április 11-e és 2002. június 18-a között a Bizottság több versenyvizsga-kiírást tett közzé az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* A 7/A 6 besorolási fokozatú tisztviselők (COM/A/6/01, COM/A/9/01, COM/A/10/01, COM/A/1/02, COM/A/3/02 és CC/A/12/02), A 8 besorolási fokozatú tisztviselő-helyettesek (COM/A/2/02) és B 5/B 4 besorolási fokozatú asszisztenshelyettesek (COM/B/1/02) felvételi tartaléklistájának összeállítása céljából.
- 11 E versenyvizsga-kiírás „Felvételi követelmények” rovata pontosította, hogy a sikeres pályázók tartaléklistára kerülése biztosítja számukra a felvétel lehetőségét a szolgáltatónál jelentkező igények függvényében.

- 12 A COM/A/1/02 és COM/A/2/02 versenyvizsga-kiírásának „Általános tudnivalók” elnevezésű D. pontja végén a következő megjegyzés szerepelt:

„A Bizottság hivatalosan kezdeményezte a Tanácsnál a személyzeti szabályzat módosítását. A módosítás többek között új előmeneteli rendszer bevezetését is tartalmazza. Következésképpen a módosítás Tanács általi elfogadását követően e versenyvizsga sikeres pályázói a személyzeti szabályzat új rendelkezéseinek megfelelően nyerhetnek felvételt.”

- 13 A COM/A/3/02 versenyvizsga kiírásában szinte azonos, a „személyzeti szabályzat új rendelkezéseire” hivatkozó megjegyzés szerepelt.

- 14 A COM/A/6/01, COM/A/9/01 és COM/A/10/01 versenyvizsgákat (a továbbiakban: 2001-es versenyvizsgák) követően létrehozott alkalmassági listákat 2002. november 19-én (COM/A/6/01 versenyvizsga), 2003. március 8-án (COM/A/10/01 versenyvizsga), illetve 2003. július 2-án (COM/A/9/01) tették közzé az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*.

- 15 A 2001-es versenyvizsgák sikeres pályázóinak alkalmassági listára kerüléséről szóló értesítés többek között arról tájékoztatott, hogy a lista 2003. december 31-ig érvényes.

- 16 2003 decemberében a Bizottság Személyzeti és Igazgatási Főigazgatósága a 2001-es versenyvizsgák minden sikeres pályázóját levélben tájékoztatta, hogy a különböző alkalmassági listák érvényessége 2004. december 31-ig meghosszabbodott.

- 17 A COM/A/1/02, COM/A/2/02, COM/A//3/02, COM/B/1/02 és CC/A/12/02 versenyvizsgákat követően létrehozott alkalmassági listákat 2003. december 19-én (CC/A/12/02 versenyvizsga), 2004. március 23-án (COM/A/1/02 és COM/A/2/02 versenyvizsga), illetve 2004. május 18-án (COM/A//3/02 és COM/B/1/02 versenyvizsga) tették közzé az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*.
- 18 Mind a tizenhét fellebbezőt 2004. május 1-jét megelőzően vették fel valamely alkalmassági listára.
- 19 D. Fumey, E. Gerhards és I. M. S. Hamilton, valamint T. Millar 2004. május 1-je előtt felvételi ajánlatot tartalmazó levelet kapott.
- 20 A vitatott határozatok az összes fellebbezőt próbaidős tisztviselővé nevezték ki; e határozatokat 2004. május 1-je után hozták, és az ezen időponttól 2004. december 1-jéig terjedő időszak alatt léptek hatályba.
- 21 A vitatott határozatok a fellebbezőket a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 12. cikkének (3) bekezdését alkalmazva sorolták be, vagyis B*3 (COM/B/1/02 versenyvizsga), A*5 (COM/A/2/02 versenyvizsga) vagy A*6 (minden egyéb versenyvizsga) besorolási fokozatba.

- 22 2004. augusztus 6-a és 2004. október 21-e között, a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján minden fellebbező panasszal élt az őt próbaidős tisztviselővé kinevező határozat ellen, amennyiben a határozat a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 12. cikkének (3) bekezdését alkalmazva kedvezőtlenebb besorolási fokozatba sorolta őt be, mint ami a versenyvizsga-kiírásban szerepelt.
- 23 A kinevezésre jogosult hatóság 2004. október 21-e és 2004. december 22-e között hozott határozataival elutasította a fellebbezők panaszait.

Az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás és a megtámadott ítélet

Az Elsőfokú Bírósághoz benyújtott kereset

- 24 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. február 3-án benyújtott egyetlen keresetleve-lükkel a fellebbezők keresetet indítottak a vitatott határozatok azon részének megsemmisítése iránt, amely őket a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 12. cikkének (3) bekezdése alapján sorolta be, valamint előmenetelüknek a kinevezési határozattól számított újbóli megállapítása, továbbá a számukra megállapított illetmény és a nekik a régi személyzeti szabályzat alapján járó illetmény közti különbözet címén késedelmi kamat megítélése, végezetül a Bizottságnak a költségek viselésére történő kötelezése iránt.

- 25 Megsemmisítés iránti kérelmük alátámasztására a fellebbezők elsősorban jogellenességi kifogást hoztak fel a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 12. cikkének (3) bekezdésével szemben, hét érvre hivatkozva, amelyek sorban a következőkre vonatkoztak: a régi személyzeti szabályzat 10. cikkének megsértése, a fellebbezők által a személyzeti szabályzat hatálybalépése előtt szerzett jogoknak, valamint a jogbiztonságnak és a visszaható hatály tilalmának sérelme, az egyenlő bánásmód elvének és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának megsértése, a bizalomvédelem elvének megsértése, a személyzeti szabályzat 31. cikke (1) bekezdésének megsértése, valamint a személyzeti szabályzat 5. és 7. cikkének megsértése.
- 26 Másodsorban a fellebbezők azt állították, hogy a vitatott határozatok meghozatalával a Bizottság megsértette a gondos ügyintézés, a gondoskodási kötelezettség, az átláthatóság, a bizalomvédelem, a jóhiszeműség, az egyenlő bánásmód elvét és a hátrányos megkülönböztetés tilalmát, valamint a beosztás és a besorolási fokozat közötti megfelelés szabályát.

A megtámadott ítélet

- 27 Az Elsőfokú Bíróság úgy ítélte meg, hogy a fellebbezők egyik érve sem megalapozott, ezért a keresetet elutasította.
- 28 Először is elutasította a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 12. cikkének (3) bekezdésével szemben felhozott jogellenességi kifogást, mivel álláspontja szerint az annak alátámasztására felhozott érvek mind megalapozatlanok.

- 29 A régi személyzeti szabályzat 10. cikke második bekezdése második mondatának megsértésére vonatkozóan az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 35–42. pontjában emlékeztetett arra, hogy a Bizottság egyeztetési kötelezettsége kiterjed az alaki javaslatokon kívül a már megvizsgált javaslatok érdemi módosítására is. A szóban forgó módosítások akár érdemi, akár részletkérdéseket érintő jellegét az Elsőfokú Bíróság szerint a módosítás céljának és a módosított rendelkezésnek az elfogadásra javasolt szöveg egészen belül elfoglalt helye szempontjából kell megítélni, nem pedig a rendelkezések végrehajtásával esetlegesen érintett személyek helyzetére gyakorolt egyéni következmények szempontjából.
- 30 A jelen esetben az A*6 besorolási fokozat A*7 besorolási fokozattal történő helyettesítése – amely a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 12. cikke (3) bekezdésévé vált rendelkezésre vonatkozó javaslatban szerepelt – az új előmeneteli rendszerhez vezető átmeneti intézkedések részletkérdéseket érintő kiigazításának tekintendő, és sem az új rendszer általános szerkezetét, sem annak érdemi részét nem érinti oly mértékben, hogy a személyzeti szabályzati bizottsággal történő újabb egyeztetést indokolná.
- 31 Ami a fellebbezőknek a személyzeti szabályzat hatálybalépését megelőzően szerzett jogainak, valamint a jogbiztonság elvének és a visszaható hatály tilalmának megsértését illeti, az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 48–62. pontjában megállapította, hogy a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 12. cikke (3) bekezdésének nincs visszamenőleges hatálya. Emiatt elutasította a szerzett jogokra vonatkozó érvet, kimondva, hogy a nyílt versenyvizsga sikeres pályázóinak a válogatási eljárást követően létrehozott alkalmassági listára vétele az érdekeltek számára csupán a próbaidős tisztviselővé való kinevezés lehetőségét biztosítja. E lehetőség szükségszerűen kizárja, hogy szerzett jogról legyen szó, a nyílt versenyvizsga alkalmassági listára vett sikeres pályázójának besorolása ugyanis nem tekinthető megtörténtnek, amíg a pályázó kinevezésére a megfelelő formában sor nem kerül. A nyílt versenyvizsga sikeres pályázója csak az ilyen határozattal történő kinevezését követően tekinthető tisztviselőnek, és igényelheti a személyzeti szabályzat rendelkezései által nyújtott előnyöket.

- 32 Az egyenlő bánásmód elvének és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának megsértésére vonatkozóan, amely állítólag azzal valósult meg, hogy ugyanazon versenyvizsga sikeres pályázóira nézve eltérő besorolási feltételeket alkalmaztak attól függően, hogy a pályázókat a személyzeti szabályzat hatálybalépése előtt vagy azt követően vették fel, az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 75–90. pontjában megállapította, hogy a személyek e két csoportja nincs összehasonlítható helyzetben. Erre vonatkozóan az Elsőfokú Bíróság kimondta, hogy mivel a tisztviselő által betöltendő munkakör a kinevezési határozatban kerül meghatározásra, és mivel ez csak a határozat elfogadásakor hatályos rendelkezések alapján történhet, a 2004. május 1-je előtt alkalmassági listára vett, de e napot követően kinevezett, nyílt versenyvizsgán sikeres pályázók besorolására jogszerűen csak a próbaidős tisztviselővé kinevező határozat elfogadásakor hatályos új kritériumok alapján kerülhetett sor. Ezzel szemben a szóban fogó versenyvizsga azon sikeres pályázóit, akiket 2004. május 1-je előtt neveztek ki, szükségszerűen a korábbi, a kinevezésükkor még hatályban levő, de azóta a személyzeti szabályzat új rendelkezéseivel hatályon kívül helyezett kritériumok alapján kellett besorolni.
- 33 A bizalomvédelem elvének megsértésére vonatkozóan, amelyet a fellebbezők abban láttak megvalósulni, hogy a rájuk vonatkozó versenyvizsga-kiírás alapján számíthattak arra, hogy a régi személyzeti szabályzat rendelkezéseit fogják rájuk alkalmazni, az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 95–99. pontjában emlékeztetett arra az ítélkezési gyakorlatra, amely szerint senki nem hivatkozhat a bizalomvédelem elvének megsértésére az adminisztráció által tett pontos ígéretek hiányában, és megállapította, hogy az iratok egyike sem tartalmaz semmiféle utalást, amely alapján a fellebbezők arra következtethettek volna, hogy a közösségi intézmények számukra bármiféle, jogos várakozás alapítására alkalmas ígéretet tettek felvételük során a tisztviselők besorolásának személyzeti szabályzatban foglalt korábbi feltételei fenntartására vonatkozóan. Éppen ellenkezőleg, egyes versenyvizsga-kiírások és a Bizottság egyes értesítései éppen azt pontosították, hogy az említett versenyvizsgák sikeres pályázói a személyzeti szabályzat új rendelkezései alapján történő felvételükre számíthatnak.
- 34 A személyzeti szabályzat 31. cikke (1) bekezdésének megsértését illetően, amely a versenyvizsga-kiírásban szereplő besorolási fokozat és a kinevezéskor megállapított fokozat közötti megfelelés elvére vonatkozik, az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 108–115. pontjában megállapította, hogy az átmeneti intézkedés – amilyen a személy-

zeti szabályzat XIII. melléklete 12. cikkének (3) bekezdése is – jellegéből fakad, hogy kivételt képez a személyzeti szabályzat bizonyos rendelkezései alól, amelyek alkalmazását a rendszer megváltoztatása szükségszerűen érinti. Az e rendelkezésben előírt kivétel nem terjed túl a korábbi szabályok hatálya alatt meghirdetett és lezárt versenyvizsgán kiválasztott személyek tisztviselővé való kinevezésén.

35 A személyzeti szabályzat 5. és 7. cikkének megsértését illetően, amely a a beosztás és a besorolási fokozat megfelelésének elvére vonatkozik, az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 124–131. pontjában úgy ítélte meg, hogy mivel a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 12. cikkének (3) bekezdése a régi személyzeti szabályzat és a személyzeti szabályzat közötti átmeneti intézkedéseket vezet be, ezért e rendelkezés mint *lex specialis* megelőzi a szabályzatnak a tisztviselők besorolására vonatkozó rendelkezéseit, többek között annak 5. és 7. cikkét.

36 Másrészt a gondos ügyintézés, az átláthatóság, a bizalomvédelem, az egyenlő bánásmód elvének, a hátrányos megkülönböztetés tilalmának, a beosztás és a besorolási fokozat megfelelése, a jóhiszeműség és a gondoskodási kötelezettség általános elvének a vitatott határozatok általi állítólagos megsértésére vonatkozóan az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 147–155. pontjában megállapította, hogy sem a versenyvizsga-kiírás, sem az alkalmassági lista érvényességének meghosszabbításáról a fellebbezőket tájékoztató levél nem jelezte, hogy az új felvételi besorolási kritériumok lefelé módosíthatják a versenyvizsga-kiírásban szereplő felvételi besorolási fokozatot.

A felek kereseti kérelmei a Bíróság előtt

37 Fellebbezésükben a fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

- következképpen a Bíróság adjon helyt a fellebbezők által az elsőfokú eljárásban előterjesztett kereseti kérelmeknek, ennél fogva
 - semmisítse meg a fellebbezők besorolására vonatkozó határozatokat, amennyiben e besorolás a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 12. cikkének (3) bekezdésén alapul;

 - rendelkezék a fellebbezők előmenetelének a kinevezési határozattól számított újbóli megállapításáról – ideértve az így helyesbített besorolási fokozatban szerzett szakmai tapasztalatuk, előmenetelhez való joguk és nyugdíjjogosultságaik érvényesítését – azon besorolási fokozat alapján, amelybe az alkalmassági lista létrehozásához vezető versenyvizsga-kiírásnak megfelelően kellett volna őket besorolni, akár a versenyvizsga-kiírásban szereplő besorolási fokozatba, akár a személyzeti szabályzat új rendelkezéseinek osztályozása szerint ezzel egyenértékű besorolási fokozatba, és a 2004. május 1-je előtt hatályos, megfelelő fizetési fokozatba;

- ítéljen meg számukra az Európai Központi Bank árfolyama alapján számított késedelmi kamatot a kinevezési határozatban szereplő besorolás és a nekik jog szerint járó besorolás szerinti illetmény közti különbözet címén, addig a napig, amíg a szabályos besorolásról szóló határozat meg nem születik, és

- az alperest kötelezze az elsőfokú és a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.

38 A Bizottság és a Tanács azt kéri, hogy a Bíróság:

- utasítsa el a fellebbezést, és
- kötelezze a fellebbezőket a költségek viselésére.

A fellebbezés elfogadhatóságáról

39 A Tanács azt állítja, hogy a fellebbezők bizonyos érvei elfogadhatatlanok, mivel azok nem a közösségi jog Elsőfokú Bíróság általi megsértésére vonatkoznak, hanem egyszerűen az első fokon felhozott érvek újbóli megvizsgálását igyekeznek elérni.

40 Ahogyan arra a főtanácsnok indítványának 31. pontjában rámutatott, a Bíróság következetes ítélkezési gyakorlata értelmében elfogadhatatlan az a fellebbezés, amely anélkül, hogy akár egyetlen olyan érvet is tartalmazna, mely a szóban forgó ítéletben kifejezetten a téves jogalkalmazást azonosítaná, azoknak a jogalapoknak és érveknek az ismétlésére vagy szó szerinti átvételére szorítkozik, amelyeket már az Elsőfokú Bíróság elé terjesztettek. Ellenben, amennyiben a fellebbező azt vitatja, hogy az Elsőfokú Bíróság miként értelmezi vagy alkalmazza a közösségi jogot, akkor az első fokon vizsgált jogi szempontokat a fellebbezési eljárás során újból meg lehet tárgyalni. Ha ugyanis a fellebbező ily módon nem tudná fellebbezését az Elsőfokú Bíróság előtt már felhasznált jogalapokra és érvekre alapítani, akkor a fellebbezési eljárás részben értelmét vesztené (lásd többek között a C-10/06. sz., Bustamante Tello kontra Tanács ügyben 2007. november 29-én hozott ítéletének [EBHT 2007., I-10381. o.] 28. pontját).

41 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy a fellebbezőknek a fellebbezésben szereplő minden jogalapja az Elsőfokú Bíróság által a megtámadott ítélet különböző részeiben megvalósított állítólagos téves jogalkalmazásra vonatkozik. Az a tény tehát, hogy ebben az összefüggésben a fellebbezők megismétlik az elsőfokú eljárásban kifejtett érveiket, semmilyen módon nem befolyásolja fellebbezési jogalapjaik elfogadhatóságát.

42 Ebből következik, hogy a fellebbezők összes fellebbezési jogalapját elfogadhatónak kell tekinteni.

A fellebbezésről

- 43 Fellebbezésük alátámasztására a fellebbezők arra hivatkoznak, hogy az Elsőfokú Bíróság több alkalommal tévesen alkalmazta a jogot a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 12. cikkének (3) bekezdésével szemben emelt jogellenességi kifogás értékelése során. E tekintetben többek között a régi személyzeti szabályzat 10. cikkének megsértésére, a személyzeti szabályzat hatálybalépését megelőzően szerzett jogaik megsértésére, a jobbiztonság elvének és a visszaható hatály tilalmának megsértésére, az egyenlő bánásmód elvének és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának megsértésére, a bizalomvédelem elvének megsértésére, a személyzeti szabályzat 5., 7. és 31. cikkének megsértésére hivatkoznak, valamint arra, hogy az Elsőfokú Bíróság értékelésének több pontja sérti az indokolási kötelezettséget.
- 44 A fellebbezők vitatják a vitatott határozatok jogellenességének alátámasztására felhozott jogalapjaik Elsőfokú Bíróság általi értékelését is. E tekintetben azt állítják, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette az egyenlő bánásmód elvét és a hátrányos megkülönböztetés tilalmát, valamint e határozatok jogszerűségének értékelése során hibás indokolást adott.

A személyzeti szabályzat XIII. melléklete 12. cikkének (3) bekezdésével szemben emelt jogellenességi kifogásról

A régi személyzeti szabályzat 10. cikkének megsértéséről és az indokolás hiányosságáról

– A felek érvei

- 45 A fellebbezők, többek között az Elsőfokú Bíróság T-13/97. sz., Losch kontra Bíróság ügyben 1998. szeptember 30-án hozott ítéletére [EBHT-KSZ 1998., I-A-543. o.

I - 11016

és II-1633. o.] alapozva azt állítják, hogy az Elsőfokú Bíróság által a megtámadott ítélet 35–42. pontjában tett megállapításokkal ellentétben a Bizottságnak a 2004. május 1-je előtt az A 7 besorolási fokozathoz összeállított alkalmassági listára vett tisztviselők felvételi besorolási fokozatának a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 12. cikke (3) bekezdésében A*7-ről A*6-ra történő módosítására vonatkozó javaslata a személyzeti szabályzat rendelkezéseinek érdemét érinti.

⁴⁶ E tekintetben a fellebbezők azt állítják, hogy egy ilyen módosításnak a korábbi javaslathoz viszonyított hatásait nem csupán a módosítás céljának és a reform egészén belül elfoglalt helyének szempontjából kell megítélni, hanem tekintetbe kell venni annak az érintett tisztviselők helyzetére gyakorolt hatását is. A jelen esetben az említett módosítások – ahogyan azt a megtámadott ítélet 42. pontja is elismeri – jelentős következményekkel járnak az említett tisztviselők elmenetelére és díjazására nézve. A javaslat módosítását tehát a személyzeti szabályzati bizottság elé kellett volna terjeszteni.

⁴⁷ Emellett a fellebbezők úgy vélik, hogy az Elsőfokú Bíróság nem indokolta megfelelően azt a megállapítását, amely szerint az A*7 besorolási fokozat átváltoztatása A*6 besorolási fokozatra „illeszkedik a rendszer egészébe és az előmenetel fejlesztésének átfogó szemléletébe”. A fokozatban való ilyen visszavetés nem tekinthető azonban a fokozatos előmeneteli rendszer lépésenként történő végrehajtását lehetővé tévő szabálynak.

48 A Bizottság és a Tanács állítása szerint a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 12. cikkének (3) bekezdésére vonatkozó javaslat módosítása a fent hivatkozott Losch kontra Bíróság ügyben hozott ítélet értelmében nem érdemi jellegű. Szerintük e módosítás a személyek korlátozott körét érintő átmeneti rendelkezés csekély jelentőségű módosítása, és így illeszkedik az előmenetel fejlesztése rendszerének egészébe, amely az összes tisztviselőre kiterjedő reform egyik lényeges eleme.

– A Bíróság álláspontja

49 Az EK 283. cikk értelmében a Tanács a Bizottság javaslata alapján, a többi érintett intézménnyel folytatott konzultációt követően megállapítja az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzatát.

50 Mind a régi személyzeti szabályzat, mind a személyzeti szabályzat 10. cikke rendelkezik személyzeti szabályzati bizottság létrehozásáról, amely a Közösségek intézményeinek és az intézmények személyzeti bizottságainak azonos számú képviselőjéből áll. E cikk azt is kimondja, hogy e bizottsággal konzultálni kell a személyzeti szabályzat felülvizsgálatára irányuló bármely javaslattal kapcsolatban, és a bizottság javaslatokat fogalmazhat meg e felülvizsgálat keretében.

51 E tekintetben az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 36–40. pontjában – annak megállapítása mellett, hogy a személyzeti szabályzat 10. cikkét nyilvánvalóan nem lehet megszorítóan értelmezni – kimondja, hogy a Bizottság az érintett szabályozás rendelkezéseinek Tanács általi elfogadását megelőzően köteles újból egyeztetni a személyzeti szabályzati bizottsággal, ha a személyzeti szabályzat javaslatának módosítása a javaslat tartalmát érdemben érinti, e kötelezettség azonban a részletkérdéseket érintő és mérsékelt hatású módosításokra nem vonatkozik. Az Elsőfokú Bíróság

tehát a C-280/93. sz., Németország kontra Tanács ügyben 1994. október 5-én hozott ítéletre [EBHT 1994., I-4973. o.] hivatkozva megállapította, hogy a módosítások érdemi jellegét a módosítás céljának és a módosított rendelkezésnek a szöveg egészén belül elfoglalt helyének szempontjából kell megítélni, nem pedig az érintett személyek helyzetére gyakorolt egyéni következmények szempontjából.

- 52 Az Elsőfokú Bíróság emellett megállapította, hogy a jelen esetben a közösségi jogalkotó által előterjesztett javaslat módosítása nem érdemi jellegű, mivel az a reform járulékos eleme, amely illeszkedik a rendszer egészébe és az előmenetel fejlesztésének átfogó szemléletébe.
- 53 Szemben azzal, amit a fellebbezők állítanak, ez az értékelés jogilag nem téves. Ez a módosítás nem igényelt ugyanis a személyzeti szabályzati bizottsággal való újabb egyeztetést, mivel nem tér el érdemben attól a szövegtől, amelyet a személyzeti szabályzati bizottság elé terjesztettek, amely bizottság véleményt nyilváníthatott arról, hogy a felvételi besorolási fokozat tekintetében előfordulhat eltérés a reform hatálybalépése előtt lezajlott versenyvizsgák sikeres pályázói között aszerint, hogy őket ezen időpontot megelőzően vagy azt követően veszik fel.
- 54 Emellett a megtámadott határozat indokolásának elégtelenségére vonatkozó érv sem megalapozott, mivel az ezen ítélet 40. pontjában szereplő következtetés megfelelő indokolása megtalálható az említett ítélet 39. pontjában, amelyben az Elsőfokú Bíróság rámutatott, hogy „a közösségi jogalkotó által az előmeneteli rendszeren végrehajtott reform keretében a besorolási és fizetési fokozatok átalakítása közvetlenül azzal a hatással járt, hogy az új tisztviselők felvételi besorolási fokozata alacsonyabb lett, amellett, hogy idővel előmeneteli kilátásaik javulnak.” Ennek alapján az Elsőfokú Bíróság az említett 40. pontban arra a következtetésre jutott, „hogy az eredetileg

tervezett A*7 besorolási fokozat átváltoztatása A*6 besorolási fokozatra a reform járulékos eleme, amely illeszkedik a rendszer egészébe és az előmenetel fejlesztésének átfogó szemléletébe.”

- 55 Ebből következően meg kell állapítani, hogy a fellebbezők által előadott érvek megalapozatlanok.

A fellebbezők szerzett jogainak megsértéséről és az indokolás elégtelenségéről

– A felek érvei

- 56 A szerzett jogok megsértésére vonatkozó érv alátámasztására a fellebbezők azt állítják, hogy az Elsőfokú Bíróság helytelenül tagadta, hogy a fellebbezők a vitatott határozatok elfogadása előtt megszerezték volna a versenyvizsga-kiírásban szereplő besorolás tiszteletben tartásához való jogot. A fellebbezők szerint annak ellenére, hogy a versenyvizsga-kiírás és az alkalmassági listára való felvétel nem keletkeztet jogot a felvételhez, jogot keletkeztet azonban a versenyvizsga összes pályázója, és még inkább az alkalmassági listára felvettek számára ahhoz, hogy velük az e versenyvizsga-kiírásnak megfelelő módon bánjanak (a 138/84. sz., Spachis kontra Bizottság ügyben 1985. június 20-án hozott ítélet [EBHT 1985., 1939. o.]), valamint adott esetben ahhoz, hogy őket az említett versenyvizsga-kiírásban szereplő szintre és az ott szereplő beosztásba vegyék fel. Az alkalmassági listán szereplő pályázók esetleges felvételük időpontjára nézve jogot szereznének tehát e felvételi feltételek tiszteletben tartására. A fellebbezők emellett jelzik, hogy közülük négyen 2004. május 1-je előtt kapták kézhez a felvételi határozatot, és azt, hogy e határozatok a régi személyzeti szabályzat hatálya alá tartoznak. Mivel az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítéletben nem adott választ ezen érvekre, megsértette az indokolási kötelezettséget.

- 57 A Bizottság válasza az, hogy a szerzett jogok tiszteletben tartása akkor köti a jogalkotót, ha a jogi helyzet a korábbi jogi szabályozás hatálya alatt véglegesen rögzült, és a jogalany számára nyújtott tényleges előny megvalósulása már nem függ a közhatóságnak semmilyen cselekményétől vagy mulasztásától, amelyekre vonatkozóan a közhatóság diszkrecionális jogkörrel vagy akár mérlegelési jogkörrel rendelkezne.
- 58 A nyílt versenyvizsgákat követően létrehozott alkalmassági listára való felvétellel kialakult jogi helyzet nem szerzett jogot biztosít, hanem a felvétel lehetőségét, mivel a személyzeti szabályzat feltételeinek tiszteletben tartására való jog a kinevezési aktussal jön létre. Ellentmondásos volna tehát azt állítani – ahogyan azt a fellebbezők teszik –, hogy az alkalmassági listán szereplő személyeknek nincs lehetősége elvárni a többet, vagyis a próbaidős tisztviselővé való kinevezést, joguk van viszont a kevesebbhez, vagyis bizonyos besorolási fokozathoz.
- 59 A Bizottsághoz hasonlóan érvelő Tanács hozzáteszi, hogy a versenyvizsga-kiírás valóban köti a kinevezésre jogosult hatóságot, a jogalkotót azonban nem akadályozza meg abban, hogy az előmeneteli rendszer reformja keretében meghatározza, hogy a versenyvizsgák besorolási fokozatainak az új rendszer szerint mely felvételi besorolási fokozatok felelnek meg.

– A Bíróság álláspontja

- 60 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a tisztviselők és az adminisztráció közötti jogviszony nem szerződéses jellegű, hanem a személyzeti szabályzaton alapul (lásd ebben az értelemben a 28/74. sz., Gillet kontra Bizottság ügyben 1975. március 19-én hozott ítélet [EBHT 1975., 463. o.] 4. pontját). Ebből következően a tisztviselők jogait és kötelezettségeit a jogalkotó bármikor módosíthatja.

- 61 Főszabály szerint valamely jogszabályi rendelkezés módosítását – mint amilyenek a személyzeti szabályzat módosításáról szóló rendeletek –, eltérő rendelkezés hiányában, alkalmazni kell a korábbi törvény hatálya alatt létrejött jogi helyzetek jövőbeni hatásaira (lásd ebben az értelemben a C-60/98. sz. Butterfly Music ügyben 1999. június 29-én hozott ítélet [EBHT 1999., I-3939. o.] 24. pontját).
- 62 Csak abban az esetben van ez másként, ha a korábbi szabályozás alatt létrejött és véglegesen megvalósult helyzet szerzett jogot keletkeztet (lásd ebben az értelemben a 68/69. sz. Brock-ügyben 1970. április 14-én hozott ítélet [EBHT 1970., 171. o.] 7. pontját, a 143/73. sz. SOPAD-ügyben 1973. december 5-én hozott ítélet [EBHT 1973., 1433. o.] 8. pontját és a 270/84. sz., Licata kontra EGSZB ügyben 1986. július 10-én hozott ítélet [EBHT 1986., 2305. o.] 31. pontját).
- 63 Valamely jog akkor tekintendő szerzett jognak, ha az azt keletkeztető tényállás a jogszabálymódosítás előtt megvalósult. Mindazonáltal nem ez a helyzet, ha a jogot keletkeztető tényállás nem valósult meg a módosítást megelőző jogszabály hatálya alatt.
- 64 A jelen esetben a személyzeti szabályzat hatálybalépésekor a fellebbezők versenyvizsgák sikeres pályázói voltak, akiket alkalmassági listára vettek. E minőségükben semmiféle, a kinevezéshez való szerzett jog nem illette meg őket, csupán lehetőségük volt arra, hogy kinevezzék őket. A besorolásuk a kinevezésüknek volt alárendelve, amelyet a kinevezésre jogosult hatóságnak volt joga kezdeményezni.
- 65 Ebből következik, hogy a fellebbezők nem hivatkozhatnak semmiféle szerzett jogra, mivel a bizonyos felvételi feltételek tiszteletben tartásához való jogot kiváltó tényállás nem valósult meg a személyzeti szabályzat hatálybalépéséig (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Gilles kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 5. pontját).

66 E megállapítások érvényesek azokra a fellebbezőkre is, akiket 2004. május 1-je előtt felvettek próbaidős tisztviselőként, azonban kinevezésükre csak ezen időpont után került sor.

67 Mivel megállapítást nyert, hogy a jelen esetben a szóban forgó versenyvizsga sikeres pályázói nem rendelkeztek szerzett jogokkal, az Elsőfokú Bíróság ítélete nem sérti a fellebbezők által felhozott elvet, és a jogilag megkövetelt módon válaszol az általuk első fokon felvetett kérdésekre.

68 Ezt az érvet tehát megalapozatlannak kell tekinteni.

Az egyenlő bánásmód elvének és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának, valamint a hatalmi ágak elválasztása és a normahierarchia elvének, valamint a bírói jogvédelemhez való jognak a megsértéséről és az indokolás elégtelenségéről

– A felek érvei

69 Az egyenlő bánásmód elvének és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának megsértésére vonatkozóan a fellebbezők azt állítják, hogy ezen elvek tiszteletben tartása szempontjából valamely versenyvizsga összes sikeres pályázója egyazon csoportba tartozik. Az Elsőfokú Bíróság tehát megsértette az említett elveket annak megállapításával, hogy ugyanazon versenyvizsga sikeres pályázói közül nem mindenkit illet meg a versenyvizsga-kiírás szerinti besoroláshoz való jog.

- 70 A fellebbezők szerint az Elsőfokú Bíróság e megállapításával elismerte a jogalkotó azon jogát, hogy az egyenlő bánásmód elvének és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának tiszteletben tartása nélkül módosítsa a személyzeti szabályzat rendelkezéseit. Az Elsőfokú Bíróság tehát egyrészt kizárta a jogalkotó hatásköre bírósági felülvizsgálatának lehetőségét, ami ellentétes magának a jogállamiságnak az alapjaival, többek között a hatalmi ágak elválasztásának elvével, másrészt megsértette a bírói jogvédelemhez való jogot. A közösségi bíróságnak viszont meg kellene vizsgálnia, hogy indokolt-e a jogszabályok módosításának hatálybalépéséből következő eltérő bánásmód.
- 71 Emellett az Elsőfokú Bíróság elmulasztotta feltárni azon okokat, amelyek alátámasztják azt a döntését, hogy eltért a T-121/97. sz., Ryan kontra Számvevőszék ügyben 1998. szeptember 30-án hozott ítéletétől (EBHT 1998., II-3885. o.), amelyben a Számvevőszék tagjainak nyugdíj jogosultsága ügyében az egyenlő bánásmód elvének megsértését állapította meg.
- 72 A fellebbezők végezetül a megtámadott ítélet 89. pontjában szereplő téves jogalkalmazásra hivatkoznak annyiban, amennyiben az Elsőfokú Bíróság elutasította a koron alapuló hátrányos megkülönböztetésre vonatkozó érvet, amely azon alapult, hogy a fellebbezőket, köztük a legidősebbeket is, a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 12. cikke (3) bekezdésének alkalmazása miatt a szakmai előmenetel kezdő szintjére sorolták be, miközben az A 7/A 6 vagy B 5/B 4 besorolási fokozatba történő felvételi eljárás keretében figyelembe vették az egyébként megkövetelt szakmai tapasztalatot.
- 73 A Bizottság szerint az Elsőfokú Bíróság érvelése egyáltalán nem azon az előfeltevésen alapszik, hogy a közösségi jogalkotót ne kötné az egyenlő bánásmód elve. Az Elsőfokú Bíróság ezen elv különböző időszakokon átívelő hatályának kérdésével foglalkozik, és abból indul ki, hogy a jogalkotónak jogában áll a személyzeti szabályzat rendelkezéseit a jövőre nézve módosítani, amennyiben ezt a szolgálat érdekével összhangban állónak tartja. A Bizottság szerint ennél fogva, még ha az ilyen módosítás

kedvezőtlenebb helyzetet is eredményez a tisztviselők számára, mint amely a régi személyzeti szabályzatból következett volna, az érintettek nem követelhetik azon jogi helyzet fenntartását, amelynek előnyeiben adott pillanatban részesülhettek volna.

74 Az egyenlő bánásmód elvének ugyanis nincs különböző időszakokon átívelő hatálya abban az értelemben, hogy nem képezi akadályát a jogszabályok változtathatóságának. Nem ellentétes tehát ezen elvvel, hogy az új szabályozás eltérő módon kezeli a korábbi szabályozás hatálya alatt kialakult helyzetek jövőbeli hatásait, mint ahogyan a korábbi szabályozás tette volna.

75 A Tanács a Bizottság érveivel hasonló érveket sorakoztat fel. A Tanács hozzáteszi, hogy az egyenlő bánásmód elvének a fellebbezők által megadott szempontok szerinti alkalmazása a 2004. május 1-je után felvett különböző tisztviselők közötti eltérő bánásmódot eredményezne, attól függően, hogy e tisztviselők az ezen időpontot megelőzően vagy azt követően lefolytatott versenyvizsgán vettek részt. A Tanács szerint azonban az ezen időpontot követően felvett tisztviselők egyetlen, a személyzeti szabályzat alkalmazása szempontjából azonos bánásmódra jogosult csoportot alkotnak.

– A Bíróság álláspontja

76 Amint az a Bíróság ítélezési gyakorlatából kiderül, akkor sérül az közösségi közszolgálatban alkalmazandó egyenlő bánásmód elve, ha személyek két csoportjával,

amelyek ténybeli és jogi helyzete között nincs lényeges különbség, felvételük során eltérően bánnak, és e bánásmódbeli eltérés objektíve nem indokolt (lásd ebben az értelemben a C-459/98. sz., Martínez del Peral Cagigal kontra Bizottság ügyben 2001. január 11-én hozott ítélet [EBHT 2001., I-135. o.] 50. pontját).

77 A megtámadott ítélet 79–83. pontjában az Elsőfokú Bíróság abból a megállapításból indult ki, hogy a fellebbezők jogszerű besorolására kizárólag a vitatott határozatok elfogadásakor hatályban lévő személyzeti szabályzatban – többek között az annak XIII. melléklete 12. cikke (3) bekezdésében – rögzített szempontok alkalmazásával kerülhet sor. Az Elsőfokú Bíróság ebből arra következtetett, hogy a fellebbezőket nem lehet ugyanazon csoportba tartozóként kezelni, mint az ugyanazon versenyvizsgák azon sikeres pályázóit, akiket 2004. május 1-je előtt vettek fel, és akikre a reformot megelőzően hatályos személyzeti szabályzat rendelkezéseit kellett alkalmazni. Az Elsőfokú Bíróság tehát kimondta, hogy e rendelkezés, amely eltérő szabályokat állapít meg a fellebbezőkre nézve, mint amelyek más tisztviselőkre vonatkoznak, nem sérti a hátrányos megkülönböztetés tilalmát.

78 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy főszabály szerint a jogalkotót terheli az alkalmazandó – többek között a közösségi közszolgáltatásra vonatkozó – szabályok elfogadása során az egyenlő bánásmód általános elve tiszteletben tartásának kötelezettsége.

79 Mindazonáltal a jelen esetben meg kell állapítani, hogy a jogalkotó a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 12. cikke (3) bekezdésének elfogadásával, amely az ugyanazon versenyvizsgán sikeres, a reformot megelőzően, illetve azt követően felvett pályázók közötti bánásmódbeli eltérést eredményezte, nem sértette meg ezen elvet, mivel az eltérő bánásmód nem ugyanazon csoportba tartozó tisztviselők tekintetében valósult meg.

- 80 A fellebbezők ugyanis, ahogyan azt az Elsőfokú Bíróság megállapította, 2004. május 1-je után felvett tisztviselőként nincsenek ugyanabban a jogi helyzetben, mint az e dátumot megelőzően felvett tisztviselők, mivel a reform hatálybalépésekor a már felvett tisztviselőktől eltérően az ő felvételükre csupán lehetőség volt.
- 81 Az ilyen eltérő bánásmód ráadásul a közösségi jogalkotó szándékától független objektív körülményen alapszik, vagyis azon, hogy a kinevezésre jogosult hatóság a felvétel időpontját mikorra teszi. Másfelől hozzá kell tenni, hogy a közösségi jogalkotó a személyzeti szabályzat új rendszerének fokozatos bevezetése keretében a tisztviselők különböző csoportjai érdekeinek mérlegelésével jogszerűen dönthetett úgy, hogy a fellebbezők különleges helyzetében lévő személyek felvétele az új rendszer szerint fog történni, kedvezőbb bánásmódot biztosítva számukra, mint ami a 2004. május 1-je után lefolytatott versenyvizsgák sikeres pályázóira vonatkozik.
- 82 A fenti megfontolásokból következik, hogy ellentétben azzal, amit a fellebbezők állítanak, az Elsőfokú Bíróság egyrészt nyilatkozott az egyenlő bánásmód elvének tiszteletben tartásáról a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 12. cikkének (3) bekezdésére tekintettel, másrészt nem alkalmazta tévesen a jogot az ezen elv tiszteletben tartására vonatkozó értékelésében.
- 83 Emellett, ami az állítólagos koron alapuló hátrányos megkülönböztetést illeti, amire a fellebbezők az idősebb fellebbezők helyzetére tekintettel hivatkoztak, meg kell említeni, hogy amint azt az Elsőfokú Bíróság helyesen megállapította, a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 12. cikkének (3) bekezdésében szereplő besorolási szempontoktól nyilvánvalóan idegen a szóban forgó versenyvizsgák sikeres pályázói korának bármiféle figyelembevétele, ráadásul e szempontok az A kategóriára vonatkozóan különbséget tesznek a kezdő A*5 (korábbi A 8 besorolási fokozat) és a magasabb A*6 (korábbi A 7/A 6 besorolási fokozat) besorolási fokozatok között.

- 84 Ennélfogva az egyenlő bánásmód elvének és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának, valamint a hatalmi ágak elválasztása és a normahierarchia elvének, valamint a bírói jogvédelemhez való jognak a megsértésére vonatkozó érveket el kell utasítani.
- 85 A megtámadott ítélet ráadásul e tekintetben megfelelően indokolt is, nem lehet felróni az Elsőfokú Bíróságnak, hogy ítélete indokolásában nem fejtette ki a jelen ügyben végzett értékelés és a fent hivatkozott Ryan kontra Számvevőszék ügyben kifejtett értékelés közötti különbséget.
- 86 Ebből következik, hogy az Elsőfokú Bíróság nem sértette meg az indokolási kötelezettséget, így ezt az érvet el kell utasítani.

A bizalomvédelem elvének megsértéséről és a bizonyítékok elferdítéséről

– A felek érvei

- 87 A fellebbezők szerint az Elsőfokú Bíróság annak megállapításával, hogy az adminisztráció semmiféle határozott ígéretet nem tett a fellebbezők besorolására vonatkozóan, megsértette a bizalomvédelem elvét és elferdítette az ügy iratainak tartalmát. A fellebbezők hangsúlyozzák, hogy nem csupán a versenyvizsga-kiírás nem tett semmiféle említést a régi személyzeti szabályzat módosításának előkészületeiről, ráadásul az Interneten fellelhető összes írásos anyag a régi személyzeti szabályzatra hivatkozott, hanem a fellebbezők közül négyen az új rendszerre vonatkozó semmiféle tájékoztatást sem kaptak, sem a reform előtt kézbesített állásajánlatot tartalmazó levélben, sem az alkalmazást megelőző orvosi vizsgálat során. Az adminisztráció ugyanis D. Fumey-t

szolgálatba lépése napján tájékoztatta; E. Gerhards, I. M. S. Hamilton és T. Millar pedig négy nappal szolgálatba lépésük előtt, felvételi ajánlatot „módosító” levélben kaptak értesítést.

88 A Bizottság és a Tanács válasza az, hogy a hatóság által tett ígéreteket nem lehet figyelembe venni a közösségi jogalkotó jogi aktusai jogszerűségének értékelésekor. Ebből következik, hogy a fellebbezés különböző tényállási elemeire vonatkozó érvek hatástalanok a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 12. cikkének (3) bekezdésével szemben emelt jogellenességi kifogás keretében. A Bizottság és a Tanács emellett rámutat, hogy az adminisztráció azon ígéretei, amelyek nem veszik figyelembe az alkalmazandó rendelkezéseket, nem ébreszthetnek jogos bizalmat az érintett személyekben. Mindenesetre az intézmények szerint az Elsőfokú Bíróság ítélete figyelembe vette a különböző fellebbezők helyzetének eltérő voltát.

– A Bíróság álláspontja

89 A bizalomvédelem elvének állítólagos megsértését illetően az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 98. pontjában megállapította, hogy az iratok egyike sem tartalmaz semmiféle utalást, amely alapján a fellebbezők arra következtethettek volna, hogy a közösségi intézmények számukra bármiféle, jogos várakozás alapítására alkalmas ígéretet tettek felvételük során a tisztviselők besorolásának személyzeti szabályzatban foglalt korábbi feltételei fenntartására vonatkozóan.

90 Egyértelmű, hogy a jelen esetben a fellebbezők némelyike a vitatott határozatok meghozatalát megelőzően kapott tájékoztatást az adminisztrációtól a versenyvizsgakiírásban szereplő szempontok szerinti besorolásra vonatkozóan. E tájékoztatás mindazonáltal tartalmazott a személyzeti szabályzat új rendelkezései alapján történő besorolás lehetőségére való utalást.

- 91 Márpedig még annak elfogadása esetén is, hogy e pontos ígérek alkalmasak volnának arra, hogy jogos bizalmat ébresszenek a címzettekben, akkor is el kell utasítani – ahogyan azt az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 95. pontjában tette –, hogy a fellebbezők erre hivatkozhassanak a vitatott határozatok alapjául szolgáló jogi aktus jogszerűségének vitatása céljából. A magánszemélyek ugyanis nem hivatkozhatnak a bizalomvédelem elvére valamely új rendelkezés alkalmazásával szemben, főleg olyan területen, ahol a jogalkotó széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik (lásd többek között a C-284/94. sz., Spanyolország kontra Tanács ügyben 1998. november 19-én hozott ítéletének [EBHT 1998., I-7309. o.] 43. pontját).
- 92 Ahogyan arra a főtanácsnok indítványának 121. pontjában emlékeztetett, a közigazgatási aktusok nem korlátozhatják a jogalkotó mozgásterét, és nem is szolgálhatnak a jogszerűség olyan mércéjeként, amelyhez a jogalkotónak alkalmazkodnia kell.
- 93 Ebből következik, hogy a fellebbezőknek a bizalomvédelem elvének megsértésére vonatkozó érvei nem megalapozottak, a bizonyítékok elferdítésére vonatkozó érveik pedig hatástalanok.

A személyzeti szabályzat 31. cikkének megsértéséről és az indokolás elégtelenségéről

– A felek érvei

- 94 A fellebbezők szerint a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 12. cikkének (3) bekezdése ellentmond a személyzeti szabályzat 31. cikkének, amely a pályázónak a versenyvizsga-kiírásban szereplő besorolási fokozatba történő besoroláshoz való jogára vonatkozik. E tekintetben a fellebbezők azt állítják, hogy a kifogásolt átmeneti rendelkezéseknek a fellebbezőkre és a kinevezésre jogosult hatóságra nézve végleges,

és nem átmeneti hatásúak. A fellebbezőket ugyanis az „átmenetinek” nevezett rendelkezések alapján véglegesen besorolják, és a besorolásuk időpontjában megállapított besorolásuk lesz irányadó a teljes előmenetelük során. Emellett a fellebbezők rámutatnak, hogy az Elsőfokú Bíróság nem fejtette ki azon eltérés indokait, amelyet a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 12. cikkének (3) bekezdése vezetett be a más tisztviselőkre alkalmazott átmeneti rendelkezésekhez képest.

95 A Bizottság szerint az átmeneti és végleges minősítést illetően különbséget kell tenni egyrészt valamely rendelkezés, másrészt az ilyen rendelkezés alapján elfogadott határozat jogi hatásai között. Az olyan rendelkezést kell ugyanis átmenetinek tekinteni, amelynek hatálya adott pillanatban vagy adott időtartam alatt fennálló helyzetekre korlátozódik. Az átmeneti rendelkezés alapján elfogadott határozat jogi hatásai azonban valóban lehetnek véglegesek. A személyzeti szabályzat XIII. melléklete 12. cikke (3) bekezdésének átmeneti jellege tehát teljes mértékben összhangban van a besorolásra vonatkozó határozat végleges jellegével.

96 A Tanács hozzáteszi, hogy az említett 12. cikk (3) bekezdése eltérhet a személyzeti szabályzat 31. cikkétől, mivel a két rendelkezés ugyanabban a jogszabályban található, azok azonos szinten állnak, ráadásul az első különös jogi helyzetre vonatozik, míg a második általános szabályt fogalmaz meg. Ebből következően az a tény, hogy a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 12. cikkének (3) bekezdése speciális szabálynak minősül a személyzeti szabályzat 31. cikkéhez képest, elegendő az e két rendelkezés közti bármiféle ellentmondás kizárásához.

– A Bíróság álláspontja

- 97 A személyzeti szabályzat 31. cikke értelmében a tisztviselőket „kinevezik a csoportnak az általuk teljesített versenyvizsgáról szóló hirdetményben megnevezett besorolási fokozatába”.
- 98 Az Elsőfokú Bíróság a személyzeti szabályzat e rendelkezésének megsértésére vonatkozó érvre válaszolva a megtámadott ítélet 109. pontjában először is kimondta, hogy noha az említett rendelkezésből szükségszerűen következik, hogy az általános versenyvizsga sikeres pályázóit az általuk teljesített versenyvizsga vizsgakiírásában szereplő besorolási fokozatba kell felvenni, a betöltendő állások szintjének és a sikeres pályázók ezen állásokra való kinevezése feltételeinek meghatározása – amelyet a Bizottság a vitás versenyvizsga-kiírás elkészítésekor a korábbi személyzeti szabályzat rendelkezései alapján végzett – nem fejthette ki hatását 2004. május 1-je után, amely nappal a közösségi jogalkotó hatályba léptette az új előmeneteli rendszert.
- 99 Az Elsőfokú Bíróság ezt követően a megtámadott ítélet 110. és 113. pontjában rámutatott, hogy a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 12. cikkének (3) bekezdése olyan átmeneti rendelkezés, amelynek egyedüli célja a tisztviselők bizonyos csoportja besorolásának meghatározása, és a jogalkotó a jövőre nézve, a szolgálat érdekében szabadon módosíthatja a személyzeti szabályzat rendelkezéseit, még akkor is, ha a módosított rendelkezések kevésbé kedvezőek, mint a korábbiak.
- 100 E megállapítások jogilag nem tévesek. Egyrészt ugyanis, noha a versenyvizsga sikeres pályázójának kinevezése esetén a személyzeti szabályzat 31. cikkének (1) bekezdése alapján joga van a versenyvizsga-kiírásban szereplő besorolási fokozathoz, e rendelkezés kizárólag a fennálló jogra alkalmazható, mivel a kinevezésre jogosult hatóságot nem kötelezheti arra, hogy a jogalkotó által módosított személyzeti szabályzattal összhangban nem álló, ebből következően jogellenes határozatot hozzon. Emellett, ahogyan az a jelen ítélet 64. és 65. pontjában szerepel, a fellebbezők a személyzeti szabályzat reformja előtt lefolytatott versenyvizsga sikeres pályázóiként

semmiféle, a személyzeti szabályzat hatálybalépése előtt szerzett, meghatározott besorolási fokozatba történő kinevezéshez való jogra nem hivatkozhatnak. Ilyen jogra tehát nem lehet hivatkozni a személyzeti szabályzat 31. cikke alapján.

- 101 Másrészt a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 12. cikkének (3) bekezdése, mint átmeneti jellegű speciális rendelkezés, eltérhet a személyzeti szabályzat 31. cikkében előírt, a tisztviselők meghatározott csoportjára alkalmazandó általános jellegű szabálytól.
- 102 Ennélfogva megalapozatlanok a fellebbezők azon érvei, amelyek a személyzeti szabályzat 31. cikke állítólagos megsértésére vonatkozó értékelés során megvalósult téves jogalkalmazásnak és az indokolás elégtelenségének bizonyítására irányulnak.

A személyzeti szabályzat 5. és 7. cikkének megsértéséről és az indokolás elégtelenségéről

– A felek érvei

- 103 A fellebbezők szerint az Elsőfokú Bíróság tévesen állapította meg, hogy valamely átmeneti rendelkezés eltérhet a személyzeti szabályzatnak a besorolási fokozat és a beosztás megfelelésének elvét kimondó 5. és 7. cikkétől. Az Elsőfokú Bíróság így elfogadta, hogy az átmeneti rendelkezés egyaránt eltérhet a személyzeti szabályzat összes rendelkezésétől és a jog általános elveitől.

104 A Bizottság és a Tanács úgy vélik, hogy a fellebbezők tévesen értelmezik úgy a megtámadott ítéletet, mint amelyben az Elsőfokú Bíróság kimondta, hogy a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 12. cikkének (3) bekezdése eltérést engedne a személyzeti szabályzat 7. cikkének (1) bekezdésétől. Az Elsőfokú Bíróság ítéletének helyes értelmezése éppen az, hogy a besorolási fokozat és a beosztás közötti megfelelés nem sérült.

– A Bíróság álláspontja

105 A Bizottság és a Tanács érvelését megalapozottnak kell tekinteni. Azzal ellentétben ugyanis, amit a fellebbezők állítanak, az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 126–128. pontjában nem fogadta el, hogy a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 12. cikkének (3) bekezdése eltérést enged a személyzeti szabályzatnak a besorolási fokozat és a beosztás megfelelésének elvét kimondó 5. és 7. cikkétől. Éppen ellenkezőleg, az Elsőfokú Bíróság többek között a megtámadott ítélet 126–131. pontjában azt állapította meg, hogy a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 12. cikkének (3) bekezdése az átmeneti időszak alatt felvett tisztviselőkre vonatkozóan állapítja meg ezen elv alkalmazásának szempontjait.

106 Ennélfogva a személyzeti szabályzat 5. és 7. cikkének megsértésére és az indokolás elégtelenségére vonatkozó érveket teljesen megalapozatlannak kell tekinteni.

107 A fentiekből következik, hogy el kell utasítani a fellebbezők azon érveit, amelyek a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 12. cikkének (3) bekezdésével szembeni jogellenességi kifogás Elsőfokú Bíróság általi értékelése során megvalósult téves jogalkalmazásnak és az indokolás elégtelenségének a bizonyítására irányulnak.

A vitatott határozatok értékelése során az egyenlő bánásmód elvének és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának megsértéséről és az indokolás elégtelenségéről

A felek érvei

- 108 A fellebbezők azzal érvelnek, hogy a vitatott határozatok megsemmisítésére irányuló jogalapok elutasításával az Elsőfokú Bíróság megsértette az egyenlő bánásmód elvét és a hátrányos megkülönböztetés tilalmát, továbbá indokolási kötelezettségét, mivel hallgatólagosan megállapította a fellebbezők által is teljesített versenyvizsga bizonyos sikeres pályázói felvételi határozatának jogellenességét, amely határozatok többségét 2004. május 1-je előtt hozták, azonban azt nem állapította meg, hogy a fellebbezőkkel szemben a 2004. május 1-je előtt felvett sikeres pályázók számára fenntartott bánásmódtól eltérő bánásmód alkalmazásával a Bizottság megsértette ezen elveket.
- 109 A Bizottság azt állítja, hogy a fellebbezőknek a megtámadott ítéletre vonatkozó értelmezése téves.

A Bíróság álláspontja

- 110 A megtámadott ítéletben, többek között annak 150–152. pontjában az Elsőfokú Bíróság egyrészt megállapította, hogy a fellebbezőkkel szembeni tájékoztatás elégtelensége önmagában nem vonja maga után a vitatott határozatok jogellenességét. Másrészt az Elsőfokú Bíróság emlékeztetett arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a megtámadott egyedi jogi aktus jogszerűségét a jogi aktus meghozatalának

időpontjában fennálló ténybeli és jogi helyzet alapján kell megítélni, és e tekintetben a megítáradott határozatok mindegyikét a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 12. cikke (3) bekezdésének új, feltétlenül érvényesítendő rendelkezéseinek megfelelően fogadták el, amely rendelkezések jogellenessége nem nyert bizonyítást.

- 111 E megfontolások jogilag nem tévesek, mivel a vitatott határozatok értékelését a helyes jogalapra, vagyis a határozatok meghozatalának időpontjában hatályos szabályozásra alapozzák (lásd a C-449/98. P. sz., IECC kontra Bizottság ügyben 2001. május 17-én hozott ítélet [EBHT 2001., I-3875. o.] 87. pontját), és megfelelő indokolással szolgálnak az első fokon előadott érvek elutasítására. Ennélfogva a fellebbezőknek az egyenlő bánásmód elvének és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának megsértésére vonatkozó érvei hatástalanok, az indokolás elégtelenségére vonatkozó érvük pedig megalapozatlan.
- 112 A fentiekből következik, hogy a fellebbezés megalapozatlan, ezért el kell utasítani.

A költségekről

- 113 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 118. cikke alapján a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Az eljárási szabályzat 70. cikke alapján a Közösségek és azok alkalmazottai közötti jogvitákban az intézmények maguk viselik saját költségeiket. Az említett eljárási szabályzat 122. cikke második

bekezdésének értelmében azonban a 70. cikk nem alkalmazható valamely intézmény tisztviselője vagy egyéb alkalmazottja által az intézmény ellen benyújtott fellebbezés esetén.

- 114 Mivel a fellebbezők pervesztesek lettek, a Bizottság kereseti kérelmének megfelelően őket kell kötelezni a költségek viselésére.
- 115 Az eljárási szabályzat 69. cikke 4. §-ának első bekezdése alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 118. cikke alapján kell alkalmazni, az eljárásba beavatkozó fél maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság a fellebbezést elutasítja.**

- 2) **A Bíróság I. C. Centeno Mediavillát, D. Fumey-t, E. Gerhardsot, I. M. S. Hamilton, R. Hillt, J. Hubyt, P. Kleint, D. Lombardit, T. Millart, M. Moraitist, A. N. Palmert, N. Robinsont, F.-X. Rouxelt, M. Silva Mendest, P. van den Hult, F. Von Nordheim Nielsent és M. Zouridakist kötelezi a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.**

3) Az Európai Unió Tanácsa maga viseli saját költségeit.

Aláírások